

Sygn. akt I C 165/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **K. (...)w K.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę 5 280,98 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód K. (...)w K. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 5280,98 zł z odsetkami i kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwany i (...) spółka z o.o. w dniu 12.07.2015 r. zawarli za pośrednictwem platformy internetowej cedenta umowę pożyczki na kwotę 3314 zł, którą pozwany zobowiązał się zwrócić do dnia 17.07.2015 r. w wysokości 5280,98 zł. Pożyczka została pozwanemu wypłacona w dniu 12.07.2015 r. Pozwany dokonał wpłat w wysokości 314 zł. Całkowity koszt pożyczki wynosił: 3314 zł kwota pożyczki i 2280,98 zł prowizja za udzielenie pożyczki. (...) sp. z o.o. dokonał cesji wierzytelności na rzecz powoda w dniu 22.02.2016 r.

Powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednak zadłużenie dotychczas nie zostało uregulowane.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 13 stycznia 2017 r. pod sygn. akt VI Nc-e 1734189/16 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Po przekazaniu sprawy powód uzupełnił braki formalne pozwu w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. oraz złożył część dokumentów wymienionych jako dowody w pozwie elektronicznym.

Pozwany nie stawiał się na rozprawę w dniu 25 maja 2017 r., nie składał uprzednio żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, w związku z czym - po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, gdyż okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie, w zestawieniu z dołączonymi dokumentami, budziły uzasadnione wątpliwości - Sąd wydał wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z o.o. udzielała pożyczek konsumentom w oparciu o wzór "umowy kredytu – umowy linii pożyczkowej", której projekt sporządzony 17.06.2015 r. opatrzony został danymi pozwanego, jako kredytobiorcy. W celu potwierdzenia rejestracji kredytobiorca zobowiązany był do wniesienia opłaty rejestracyjnej poprzez dokonanie

przelewu z rachunku bankowego kredytobiorcy z zaakceptowaniem warunków umowy kredytu (§ 3 ust. 5 umowy). Z § 3 ust. 10 wynikał obowiązek podpisania przesłanej umowy i wysłania jej do kredytodawcy w terminie 7 dni. Umowa sporządzona z datą 17.06.2015 r. nie zawiera podpisu żadnej ze stron.

Dowód: wzór umowy kredytu – umowy linii pożyczkowej

W dniu 19 czerwca 2015 r. zrealizowany został przelew adresowany do pozwanego na rachunek nr (...) w wysokości 1200 zł z tytułem „pożyczka (...).

Dowód: potwierdzenie wykonania operacji z 19.06.2015 r.

W dniu 22 lutego 2016 r. (...) spółka z o.o. i powód zawarli umowę przelewu 1516 wierzytelności wobec 1516 dłużników, których lista stawiała załącznik nr 1 do umowy. Powód nie przedstawił załącznika nr 1.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 22.02.2016 r.

Powód sporządził z datą 22.02.2016 r. zawiadomienie do pozwanego o cesji wierzytelności wskazując w nim umowę pożyczki z 12 lipca 2015 r. o nr w7bg0g na kwotę 3314 zł i pozostałą sumę do zwrotu 5543,73 zł., bez dowodu doręczenia adresatowi lub nadania przesyłką poleconą.

Dowód: zawiadomienie o cesji z 22.02.2016 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił roszczenia - nie wykazał, by pozwanemu udzielona została pożyczka stanowiąca podstawę roszczenia.

Powód mimo wskazania w e-pozwie dowodów z dokumentów w postaci umowy pożyczki z dnia 12.07.2015 r. oraz potwierdzenia dokonania przelewu kwoty pożyczki 3314 zł z 12.07.2015 r., dokumentów tych powód nie uzupełnił. Podobnie nie przedstawił umowy pożyczki podpisanej przez pozwanego, ani wykonania przez niego tzw. przelewu weryfikacyjnego z własnego rachunku bankowego potwierdzającego jego dane i wyrażającego zgodę na udzielenie pożyczki. Sąd nie podważa, że powód mógł przelać pozwanemu kwotę pożyczki 1200 zł w dniu 19.06.2015 r., jednak nie na taką kwotę i sumę powód przedstawia dowody. Powołując się na umowę pożyczki z 12.07.2015 r. nie przedstawia umowy z tej daty, ani dowodu przelewu kwoty 3314 zł, jaka miała być przelana pozwanemu w tym dniu. Brak potwierdzenia rejestracyjnego, brak akceptacji warunków pożyczki w tej właśnie wysokości i z tej daty uniemożliwia weryfikację roszczenia. Zupełnie nie wynika z przedłożonych dokumentów żądane roszczenia, ani co do zasady, ani wysokości. Nie wiadomo, jaka jest podstawa naliczenia kwoty 2280,98 zł, jedynie z e-pozwu wynika, że miałyby to być prowizja za udzielenie pożyczki. Z § 6 umowy linii pożyczkowej wynika, że linia kredytowa miałyby wynosić do 3000 zł, tymczasem pożyczka z 12.07.2015 r. miała przekraczać tę kwotę. Tym samym należy uznać, że powód nie udowodnił istnienia wierzytelności, co do zasady, jak i wysokości.

Skoro powód nie przedstawił dowodu na udzielenie pożyczki pozwanemu przez K. Polska, to bezprzedmiotowy jest przelew wierzytelności. Zresztą powód nie udowodnił, że umową przelewu z 22.02.2016 r. objęta była wierzytelność wobec pozwanego, gdyż nie przedłożył załącznika, bądź wyciągu z tego załącznika, z którego wynikałoby, że przedmiotem przelewu jest wierzytelność wobec pozwanego i w jakiej wysokości.

Zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim zbywca wierzytelności obowiązany był do wygenerowania umowy i przedstawienia jej pozwanemu, jako konsumentowi, celem zapoznania i podpisania, co nie nastąpiło, gdyż żadnej umowy pożyczki podpisanej przez pozwanego nie dołączono. Zatem czy i komu oraz w jakiej wysokości i na jakich warunkach udzielono pożyczki nie wiadomo. Z pewnością powód nie udowodnił, by udzielono pożyczkę pozwanemu na warunkach wskazanych w pozwie, wbrew ciężarowi dowodu wynikającemu z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Zgodnie z art.

29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim "umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej", czyli podpisana przez obie strony. Jest to forma zastrzeżona do celów dowodowych, wobec czego brak umowy może świadczyć o niedochowaniu zastrzeżonej formy, bądź niedojszciu do niej w ogóle.

Brak dowodów na zawarcie umowy i wypłacenie pożyczki w żądanej kwocie wyklucza uznanie powództwa za wiarygodne, a twierdzeń powoda za prawdziwe na mocy art. 339 § 2 k.p.c.

Reasumując należy wskazać, że powód winien wykazać istnienie zbywanej wierzytelności po stronie zbywcy, a następnie swoje do niej prawo, skoro wywodzi z tych faktów skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanego do świadczenia na jego rzecz określonej kwoty (art. 6 k.c.). Powód temu prostemu obowiązkowi nie podolał.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku zaocznego.